

lidt mindre Beløb — hvad jeg ikke forstaar Grunden til — end forskellige andre kommunale Skoler. Men jeg er godt tilfreds med, at den er kommet med paa Finansloven, det er jo det vigtigste, saa kan det andet maaske rette sig.

Jeg vil ligeledes sige Undervisningsministeren Tak for, at han har medtaget de to Bevillinger til de københavnske Privatskoler uden at tage Hensyn til det, der er blevet sagt fra en vis Side indenfor Borgerrepræsentationen, hvor der har lydt Røster om, at Københavns Kommune ikke vil give det tilsvarende Tilskud, som er Forudsætningen for Statstilskuddet. Jeg vil haabe, at dette Forslag betyder, at den højtaerede Undervisningsminister paa dette Punkt er bedre underrettet end vi andre, som kun kender disse Forhold fra Bladene. Jeg vil haabe, det betyder, at den højtaerede Undervisningsminister ved, at naar disse to Poster kommer til at staa paa Finansloven for næste Aar, vil de blive ledsaget af den tilsvarende Bevilling fra Københavns Kommunalbestyrelse. Det er et Beløb, som drejer sig om 341,000 Kr., men saa stort er det ikke for Københavns Kommune.

Jeg haaber, som sagt, at dette betyder, hvad jeg har sagt, saa at det store Spørgsmaal om, hvad der ellers skal ske, ikke skal komme frem. Jeg haaber det saa meget mere, som jeg tør tro, at jeg i den Henseende har en fortræffelig Medarbejder i det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Der plejer altid at komme noget godt ud af det, naar betydelige Kræfter fra forskellige Partier arbejder paa den samme Sag. Jeg mindes nemlig meget tydeligt, at det ærede Medlem i Rigsdagssamlingen 1915—16, den 30. Marts, afgav en Erklæring her i Tinget under de højtideligste Former: Det blev sagt, at det var efter Partiets enstemmige Bemyndigelse, at han afgav denne Erklæring, som betegnede en Svingning fra den Skolepolitik, som Socialdemokraterne tidligere havde fulgt, og som havde fundet Udtryk i en Erklæring fra et tidligere Aar, nemlig 1907—08, fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), hvori han havde sagt bestemt, at han og hans Parti ønskede en obligatorisk Statsskole, hvortil hele Befolkningen skulde sende sine Børn indtil en vis Alder. Overfor dette tog det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds bestemt Afstand og hævdede, at det var en Svingning fra eller Ændring — det var ikke netop en Sving-

ning, det blev indsvøbt i et meget veltalende Foredrag, der betegnede en Ændring, lad os kalde det saadan — i den Opfattelse, som tidligere havde været Partiets officielle, derhen, at de ikke vilde Skoletvang, men Undervisningstvang, det samme som Venstre, at de vilde virke for, at Folkeskolen kunde blive saa god og rummelig, at den Tid efter anden kunde drage samtlige Landets Børn til sig, men dog ikke paa den Maade, at det skulde være obligatorisk eller forpligtende. Jeg støtter mig altsaa til denne Erklæring, naar jeg udtaler Haabet om at have en udmærket Medarbejder i det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), og jeg stoler paa, at det ærede Medlem vil anvende sin betydelige Indflydelse overfor Københavns Borgerrepræsentations Flertal, saa at den Trusel, der er fremsat, ikke vil blive gjort til Virkelighed.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds var den Gang i overordentlig høj Grad enig med de Betragtninger, som jeg har gjort gældende, og som ikke alene er mine, men mangfoldiges, at den private Skole — han nævnedes særlig den grundtvigske Friskole — har gjort ikke saa lidt Gavn ved den Offervillighed, som stod bagved den, og at den private Skole derved havde været til Nytte for hele det danske Skolevæsen. Dette stemmer ganske med det grundtvigske Sindelag, som vi ved besjæler det ærede Medlem. Der er her Tale om den private Skole i København, som ganske vist langtfra har noget grundtvigsk Præg, men som alligevel har det Fortrin, at den giver Plads for friere Virksomhed, for større Bevægelighed, for en pædagogisk Indsats indenfor den danske Folkeskole, som ikke er uden Værdi. Det har derfor sin Betydning, at den nævnte Erklæring af 30. Marts 1916 er saa omfattende, som den er. Man kunde godt være en Smule mistroisk, men det har jeg oprindelig ikke noget Anlæg for, og jeg tror derfor ikke, at Tankegangen skulde være den, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds under de Former, som er ham egen, skal afgive højtidelige og bindende Erklæringer, som tager sympatetisk Stilling til Skolefrihed, men naar der bliver Tale om Pengene, skal den Grundsætning anvendes, at dem vil man ikke være med til at give, thi saa bliver det ikke til ret meget med Skolefriheden, saa bliver det i Virkeligheden det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som faar sin Skoletanke gennemført. Det er nemlig